

AKKERVONDSTEN

Voor onze april bijeenkomst konden we beroep doen op Victor Strijbos die van uit het verre Neerpelt was afgezakt naar Heks om ons iets te vertellen en te tonen van zijn akkervondsten, maar hij wist ook heel veel te vertellen over vuurstenen en de ingesloten fossielen.

Naar het ontstaan van vuurstenen blijft men raden, doch ze vertellen ons veel over de fauna tijdens de krijtperiode.

Veel van zijn vondsten deed Victor in de krijtkliffen rond Blanc Nez (Franse kust). Daar treft men die stenen aan die losgekomen zijn van hun kalksteenlaag. Meestal in de vorm van wortels of knollen, dus zeer decoratief. Ook in het Maastrichtiaan vinden we tal van vuursteenlagen in de kalksteen, maar dan in dikke platen. Onze voorouders gebruikten destijds die stenen als schraapwerktuigen of als pijlpunten nadat ze die mooi versierd hadden. In die vuurstenen treft men ook menige fossielen aan. Ze zijn versteend en hun schaal is door erosie verdwenen. Daardoor wordt het uiterst moeilijk om uit te maken wat het juist was. Meestal gaat het wel om zeeëgels, ammonietjes of sponsen. De getoonde exemplaren werden teruggevonden in de groeven van Lixhe en Haccourt of op de stranden van Sangatte, Blanc Nez en Escalles.

Van zijn akkervondsten was Victor bijzonder fier op zijn verzameling van pijpenkoppen en stelen uit de periode 1600-1900, meestal van Nederlandse oorsprong, en teruggevonden op velden van de Grote Heide in Neerpelt. Ook heel wat spinsteentjes, geweervuurstenen, munten en loden kogels werden daar gevonden.

Tijdens de pauze kon iedereen vragen stellen of de gevonden voorwerpen eens vastnemen.

Bijgehaalde gevonden bollen door een van de leden, werden geïdentificeerd als mogelijke klapperstenen. Het gaat hier om een kern van klei met daar rond een laagje zandsteen of ijzercarbonaat (sideriet), die waarschijnlijk geroest zijn onder het ijs in de ijstijd.

Voor heemkundigen een alleszins zeer boeiende avond.

Jos Schoefs.